

פרשת חיי-שרה

משיחת יו"ד שבט ה'תשמ"א

רשימה פרטית בלתי מוגה

אחד הסיפורים שחותני הרבי סיפר באריכות הוא על כך שעוד בחיי אביו נשלח על-ידי אביו לבצע שליחות בעיר פטרבורג, שהיתה אז עיר הבירה.

הדבר היה בחורף. הרבי סיפר לאחר-מכן על פגישה שקיים אז עם אחד משרי הממלכה שלא היה אוהב-ישראל.

אותו שר, שהיה בעל התנהגות חריגה, קבע את זמן הפגישה לשעת לילה. הביקור אצל השר והשיחה עמו התארכו, וכשהרבי יצא משם, היתה השעה מאוחרת.

הרבי סיפר לאחר-מכן שעל-אף שהוא לבש מעיל פרווה חם, בהתאם לאקלים ולמזג-האוויר ששרר בפטרבורג בימות החורף, הקור היה גדול כל-כך, שהיה עליו להיכנס לבית-מרזח כדי להתחמם, מקום שהיו בו אנשים שונים ומשונים, אבל הוא היה פתוח גם בשעת לילה מאוחרת זו.

הסיפור כולל פרטים רבים, ומכיוון שהרבי סיפר את הסיפור על כל הפרטים שבו, אין ספק שבכל פרט ישנה הוראה עבורנו.

אבל ישנה גם הוראה כללית מסיפור זה עבור עסקנים ציבוריים.

כל עסקן ציבורי נאלץ לצאת מארבע-האמות של לימוד התורה. הוא אינו עושה זאת, חס-ושלום, משום שאין ברצונו ללמוד; אלא הוא נאלץ להפסיק את לימודיו, ולקחת עמו את התורה בזכרונו, משום שמוטלת עליו החובה לבצע את שליחותו כעסקן ציבורי.

עליו לדעת, שכאשר הוא יוצא מארבע-אמות של תורה ותפילה, עליו ללבוש "מעיל פרווה", לבושים מיוחדים, שכן הוא יוצא עתה מחוץ לתחום החמימות היהודית, של לימוד התורה וקיום המצוות, ושל תפילה מתוך הכרה, "דע לפני מי אתה עומד".

הוא יוצא החוצה, ושם עליו לפגוש בענייני חוץ, ובאנשים שהם מחוץ ליישוב העולם. לפני שהוא עושה זאת, עוד בהיותו בביתו, בסביבתו היהודית, עליו ללבוש לבושים מיוחדים.

הוא עלול לטעון: למה לו לבושים אלו? הרי הוא חי כבר זמן ניכר, ומעולם לא לבש מעיל פרווה! עליו להוציא על מעיל זה סכום גדול, ויהיה עליו ללבושו, דבר שנראה לו כמשא; הוא מרגיש חופשי יותר ללא מעיל הפרווה, ואינו רואה בו צורך.

על כך יש לומר לו: ישנם רופאי נפש, כשם שישנם רופאי גוף. רופאי הנפש מוסרים את נפשם כדי להורות דרך לנבוכים, והם היודעים במה תלויה בריאות הנפש. הוא עצמו אינו יכול לדעת זאת, שכן איננו לא רופא גוף ולא רופא נפש, אם משום שלא היה לו פנאי לכך או מסיבה אחרת.

ולכן, כשפונה אליו אדם שהוא מנוסה ומומחה בעניין זה, ומודיע לו שהוא נשלח לעיר הבירה, כדי להיפגש עם שרי המלכות - הרי לכל לראש, שליחות זו נועדה להיות כך שתצא ממנה טובה לעם ישראל, אבל עליו לדעת שעוד לפני יציאתו לשליחות, עליו להכין את עצמו לכך.

פרשת חיי-שרה

אנו רואים זאת בפשטות: אין זה הסדר המקובל לצאת החוצה בבגדי-קיץ, לבחון שם את האקלים והטמפרטורה, ולאחר-מכן לשוב כדי ללבוש את מעיל הפרווה; אלא לכל לראש יש לשאול אדם שכבר התנסה בכך, כיצד יש להתכונן כדי להבטיח את מילוי השליחות בצורה שלא תזיק.

לכל-לראש - כך אומרים לו - עליו ללבוש לבושים מיוחדים. לבושים שהם מספיקים עבור יהודי שנמצא בארבע-אמות של תורה ותפילה - אין די בהם עבורו.

הוא זקוק ללבושים נוספים, לבושים שיבודדו אותו מהקור שמחוצה לו, ויגנו עליו ממנו. לבושים אלו מספקים בידוד והגנה, ומפרידים בין הקור שברחוב ובין החום שבגוף, שהרי, כדי שהגוף יהיה גוף חי, גוף יהודי אמיתי, עליו להיות מחומם בחום התורה והמצוות, בחום היהדות.

ולכן, אף-על-פי שבהיותו בבית-הכנסת או בישיבה שלו, או בביתו שלו, די לו בכך וכך מצוות - שכן, כל מצווה נקראת בשם לבוש - עם זאת, כשהוא יוצא מחוץ לאווירה זו, הכרח גמור עבורו להוסיף לבושים נוספים.

ועדיין יכול הוא לטעון: כשהוא לובש לבוש נוסף, נוצרת הפרדה בינו ובין הקור שברחוב, ולא יהיה ביכולתו לפעול ולהשפיע עליו, שכן, כדי להשפיע עליו עליו להידמות לו ולהפחית ממידת החום שלו, ואפילו, חס-ושלום, לפשוט חלק מלבושיו היהודיים.

על כך משיבים לו: אדרבה! כדי להצליח עליו להיות אדם בריא; כדי להיות אדם בריא, עליו להיות בריא ביהדותו; וכדי להיות בריא ביהדותו - הרי "כי הם חיינו ואורך ימינו", כלומר שעליו להיות חדור ביהדות, בתורה ובמצוותיה.

דווקא כך בכוחו להצליח, כך שהקור יילך ויתמעט, עד שהעולם כולו יואר ויחומם בחום התורה ומצוותיה.

